

SFS 1983: 653

Utkom från trycket
den 27 juni 1983

Lag

om ändring i lagen (1962: 627) om vissa åtgärder för utnyttjande av vattenkraft vid krig m. m.;

utfärdad den 16 juni 1983.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1962: 627) om vissa åtgärder för utnyttjande av vattenkraft vid krig m. m.²

dels att 14 och 20 §§ skall upphöra att gälla,

dels att i 1 § ordet "Konungen" skall bytas ut mot "regeringen",

dels att 2, 3, 5–9, 12 och 15–19 §§ skall ha nedan angivna lydelse.

2 § För bättre utnyttjande av vattenkraft får, efter ansökan hos vattendomstolen enligt 13 kap. vattenlagen (1983: 291), tillstånd enligt denna lag lämnas till tillfällig vattenreglering eller annat vattenföretag, som avses i 1 kap. 3 § första stycket 1 vattenlagen, eller också ändrade bestämmelser meddelas om innehållande eller tappning av vatten, om åtgärden prövas ur allmän synpunkt medföra fördelar, som överväger kostnaderna samt skadorna och olägenheterna av den.

3 § Bestämmelserna i vattenlagen (1983: 291) skall tillämpas på företag enligt denna lag, om inte annat föränleds av bestämmelserna i det följande.

5 § Bestämmelsen i 3 kap. 4 § vattenlagen (1983: 291) skall inte äga tillämpning i fråga om företag enligt denna lag.

6 § Bestämmelserna i 7 kap. vattenlagen (1983: 291) om vattenreglering med tvångsdelaktighet gäller inte regleringar, som avses i denna lag. Är det uppenbart, att en reglering är till nytta för annan som tillgodogör vattenkraft, är denne dock skyldig att i den mån så kan anses skäligen bidra till kostnaden för regleringen. I fråga om talan om sådant bidrag tillämpas vattenlagens bestämmelser om stämningssmål.

I fråga om förvaltningen av ett vattenregleringsföretag med flera deltagare gäller vad som i lagen (1973: 1150) om förvaltning av samfälligheter är stadgat om samfälligheter enligt vattenlagen.

¹ Prop. 1982/83: 26, JoU 31, rskr 370.

² Senaste lydelse av 14 § 1971: 532.

7 §³ I stället för bestämmelserna i 11 kap. 1 och 2 §§ vattenlagen (1983: 291) gäller vid tillämpning av denna lag i fråga om vattenföretag som där avses bestämmelserna i 11 kap. 3 § vattenlagen.

Bestämmelserna i 11 kap. 7–11 §§ och 13 kap. 19 § andra stycket vattenlagen skall inte gälla i fråga om företag enligt denna lag.

8 §⁴ För vattenkraft, som går förlorad för strömfallsägare till följd av sådan enligt denna lag medgiven åtgärd, med vilken ej åsyftas att tillgodogöra samma vattenkraft, skall ersättning utgå allenast såvitt fråga är om tillgodogjord vattenkraft eller om vattenkraft, som uppenbarligen är avsedd att tillgodogöras under den tid tillståndet skall gälla.

9 § Vid meddelande av tillstånd till företag enligt denna lag får vattendomstolen, om det behövs för att undvika dröjsmål med företaget, skjuta upp frågan om de föreskrifter, som erfordras angående ersättning, avgifter eller annat. Därvid tillämpas 13 kap. 49 § andra–femte styckena vattenlagen (1983: 291).

12 § Anspråk på ersättning för skada, förlust eller intrång som inte förutsetts av vattendomstolen skall, för att få tas upp till prövning, anmälas till vattendomstolen inom fem år eller den längre tid, högst tolv år, som vattendomstolen kan ha föreskrivit, räknat från det tiden för tillståndet eller, om nytt tillstånd meddelats, tiden därför gått till ända. Efterföljes företag enligt denna lag av företag, vartill tillstånd meddelas enligt vattenlagen (1983: 291), får anspråk med anledning av det förra företaget framställas inom den tid, som gäller för det senare företaget enligt 15 kap. 17 § tredje stycket vattenlagen. Anmälan om ersättningsanspråk skall vara skriftlig och den skall ges in till vattendomstolen i två exemplar. Vattendomstolen skall i domen erinra om vad skadelidande har att iakttä.

15 § Bestämmelserna i 4 kap. 5 § andra och tredje styckena vattenlagen (1983: 291) hindrar inte att ansökan om tillstånd till åtgärder enligt denna lag tas upp till prövning.

16 §⁵ I mål enligt denna lag skall ett exemplar av ansökningshandlingarna jämte kungörelsen av vattendomstolen tillställas länsstyrelsen i det län, inom vilket företaget huvudsakligen skall verkställas.

Vid tillämpning i mål, varom nu är fråga, av bestämmelserna i 13 kap. 29 och 37 §§ vattenlagen (1983: 291) får i brådskande fall de i dessa lagrum angivna fristerna begränsas. Parterna skall dock beredas skäligen rådru.

17 § I mål enligt denna lag får på begäran av sökanden vattendomstolen utan huvudförhandling i brådskande fall medge att åtgärder för vattenföretaget vidtas, innan frågan om sådana åtgärder slutligen avgörs. Är fråga om åtgärd, som omfattar vidlyftigare arbete, eller är avsevärt intrång på allmän eller enskild rätt att befara därav, får förordnande meddelas endast om riket är i krig.

³ Senaste lydelse 1974: 275.

⁴ Ändringen innebär att andra stycket upphävs.

⁵ Senaste lydelse 1974: 275.

När synnerliga skäl föreligger, får vattendomstolen i mål enligt denna lag medge sökanden att utan hinder av bestämmelsen i 4 kap. 1 § andra stycket vattenlagen (1983: 291) påbörja arbete, som där avses.

Vattendomstolens beslut enligt denna paragraf gäller omedelbart, men det kan ändras när förhållandena föranleder det.

18 § Är riket i krig och är med hänsyn till kraftförsörjningen oundgängligen erforderligt att åtgärd, som avses i 2 §, vidtas utan dröjsmål, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer förordna att åtgärden får, ändå att den är av beskaffenhet att vattendomstolens medgivande därtill skall inhämtas, vidtas utan föregående prövning av vattendomstolen. Vidtar någon åtgärd med stöd av vad nu sagts, skall han ofördröjligen efter dess verkställande göra ansökan hos vattendomstolen om godkännande av åtgärden.

I fråga om ansökan, som i första stycket sägs, och påföljd för underlåtenhet att göra sådan ansökan gäller vad i vattenlagen (1983: 291) stadgas för fall som avses i 4 kap. 4 § samma lag.

19 § Säkerhet, som avses i 13 kap. 49 och 50 §§ vattenlagen (1983: 291), skall i mål, varom är fråga i denna lag, gälla all ersättning, som icke skall erläggas innan meddelat tillstånd tages i anspråk, ävensom kostnader för åtgärd, som vattendomstolen kan ha föreskrivit med stöd av 4 § andra stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1984.

På regeringens vägnar

OVE RAINER

Lars K. Beckman
(Justitiedepartementet)

